

شرکت های تامین کننده سلامت در شرایط پسا تحریم

پویا شفیعی

تاریخ نشان داده هیچ گاه فشار بخش دولتی بر فعالان اقتصادی بخش خصوصی موجب شکوفایی، نوآوری و یا احقاق حقوق مصرف کننده نشده است. شرکت های تامین کننده کالاهای سلامت اعم از واردکنندگان و تولیدکنندگان به عنوان بخشی از نظام سلامت که عملاً در کنار بخش آموزش وزارت بهداشت سهم بسزایی در انتقال تکنولوژی و علم روز به بدنه سلامت کشور دارند، در شرایط تحریم با درک درست از مسئولیت اجتماعی خود روزهای سختی را با فشار بر کارکنان و سهامداران سپری کردند و خوشبختانه از این برهه سربلند بیرون آمدند،

چنان که در زمان تحریم ظالمانه کشورمان با کمبود محسوس از کالا مواجه نشد. با روی کار آمدن دولت یازدهم، نظام سلامت کشور در دو مقوله شاهد تغییرات زیادی است. ابتدا به صورت غیرمستقیم در بخش سیاست های خارجی با توافقات انجام شده برای لغو تحریم ها، دوباره امکان تامین کالاهایی با تکنولوژی بسیار بالا از سایر کشور میسر می گردد و در ضمن با آزاد شدن پول های بلاک شده می توان بودجه اختصاصی بیشتری را به وزارت بهداشت متصور بود. در ثانی طرح تحول سلامت در کشور به نوعی شروع شد که عملاً با هدف تخصیص بهینه منابع وزارت بهداشت انجام گرفته و در قسمت هایی بسیار موفق عمل کرده است.

با این حال به نظر می رسد نوک پیکان طرح تحول سلامت، تامین کننده دارو و تجهیزات پزشکی را هدف قرار داده است. فشار و اصرار بیش از حد به قیمت گذاری به جای ایجاد فضای رقابتی، عدم ارائه تسهیلات بانکی و معافیت های مالیاتی ویژه تامین کنندگان، هزینه های مالی ناشی از پرداخت های بلند مدت بیمارستان ها و شرکت های بیمه و فشار هزینه های برگزاری کنگره های متعدد علمی بر روی بخش خصوصی، عملاً فعالیت در صنعت تجهیزات پزشکی و دارو را به فعالیتی اقتصادی با سود کم و ریسک بالا تبدیل نموده که اگر تعهد این شرکت ها به نوع کالا و نوع مصرف کنندگان آن نبود، بسیاری از همین شرکت ها به صنعت دیگر کوچ کرده بودند.

باید توجه داشت که هر تصمیم، در یک حوزه می تواند اولاً تبعات مختلفی در حوزه های دیگر نظام سلامت داشته باشد و در ثانی در افق زمانی بلند مدت تاثیرات متفاوت و بعضاً معکوس داشته باشد. بدون شک فشار بیش از حد به بخش خصوصی در شرایط پسا تحریم باعث خواهد شد که این شرکت ها عملاً توان انتقال تکنولوژی های جدید و مفاهیم نو را

به کشور نداشته باشند و کماکان اقدام به تامین با کمترین هزینه نمایند که عملاً ادامه شرایط تحریم خواهد بود و باعث خواهد شد از این فرصت به دست آمده به خوبی استفاده نشود.

ثانیا صنعت تجهیزات پزشکی و دارو به صنعتی غیر جذاب برای سرمایه گذاران خارجی و داخلی تبدیل خواهد شد که در بلند مدت این صنعت، به عنوان صنعتی عقب افتاده در کشور شکل خواهد گرفت.

امید است مسئولان وزارت بهداشت و تصمیم سازان اقتصادی صنعت سلامت با در نظر داشتن افق زمانی بلند مدت و نگرش سیستمی، به بخش خصوصی و تامین کنندگان به عنوان جزئی از نظام سلامت کشور بنگرند و با نظامی جامع به استقبال شرایط پسا تحریم بروند. مطمئن باشید بخش خصوصی همان طور که در شرایط تحریم موفق ظاهر شده، در شرایط جدید هم به وظایف جدید خود عمل خواهد کرد.